

338. Τὸ ἱερὸν ἄσμα τῶν ἁσμάτων τοῦ Σολομῶντος, ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Ἰωάννου τοῦ ἐκ τῆς Λίνδου ἐξηγηθὲν καὶ προσφωνηθὲν τῷ Σεβασμ. Μητροπ. Σμύρνης Κφ Προκοπίῳ καὶ τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχοσι Σμυρναίοις.
- 1786 339. Τύχης, ὁποῦ εἰς στίχους διαμοιρασμένους μὲ τρόπον ἀριθμητικῆς κλπ. ἐφεύρεσις διὰ συναναστροφῆν.
340. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομ. Βλασίου.
341. Βιβλίον ἱστορικὸν κλπ. ἀνατύπωσις.
342. Θησαυρὸς Δαμασκηνοῦ Ὑποδιακόνου κλπ.
343. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς δόξαν ἁγ. Σπυρίδωνος θαυματουργοῦ.
344. Ὁκτώηχος ἀνατύπωσις.
345. Τύποι ἐπιστολῶν Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως κλπ.
- 1787 346. Ἀκολουθία τοῦ ἀναγνώστου.
347. ὁμ. τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου.
348. Βιβλίον περιέχον λόγους ἐγκωμιαστικοὺς κλπ.
349. Γεωμετρία¹ μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς λατινικῆς εἰς τὴν Ἑλλ. ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Δημητρίου Ραζῆ καὶ προσφωνηθεῖσα τῷ ἐξοχωτάτῳ Ἀρχιάτρῳ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐλῆς Φιλίππῳ Ροβίῳ.
350. Γραμματικὴ Κ. Λασκάρεως ἀνατύπωσις.
351. Γραμματικοῦ τοῦ Κυροῦ Νεοφύτου ἐκείνου, συνοψισθεῖσα κλπ. ὑπὸ τοῦ Ἱερομ. Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, προῖσταμένου τοῦ Φροντιστηρίου Θεσσαλονίκης, οὗ καὶ ἀναλώμασιν νῦν πρῶτον τύποις ἐξεδόθη.
352. Ἱστορία² διὰ στίχων ἀπλῶν περιλαμβάνουσα τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις τοῦ Μεγ. Ἀρχοντος καὶ Σπαθαρίου τὴν ἀξίαν Σταυράκη κλπ.
353. Ὁρολόγιον τὸ Μέγα.
- 1788 354. Ἐγχειρίδιον ρητορικὸν περὶ τοῦ ἐξυφαίνειν διδαχὰς κλπ.
355. Ἡ Χρηστοθήθεια.
356. Ἱστορικὴ χρονολογικὴ³ τῆς Νήσου Κύπρου, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα (ἡ ἄδεια ἐκδόσεως εἶναι 13. 10. 1788. Τὸ ὅλον ἔργον ἐκ σ. 405 εἰς σχῆμα 4ον. Εἰς τὸ τέλος κατάλογος συνδρομητῶν Κύπρου καὶ Βενετίας, ἐν οἷς καὶ ἔξ Ἰωαννίνων πραγματευταὶ Ἰωάννης Λάζαρος καὶ Γεώργιος Κοντακῆς).

1) Μαρκ. Βιβλ. 12 C 106 (σελ. 487).

2) Μαρκ. Βιβλ. Misc. 1952.

3) Μαρκ. Βιβλ. 182 D 39.

1788 357. Λόγοι Ἠθικοὶ καὶ Πανηγυρικοὶ ἐπιτάφιοι συντεθέντες ὑπὸ τοῦ Ἱεροδιδασκάλου καὶ Ἱεροκῆρυκος Κου Ἰωάσαφ τοῦ Κορνηλίου τοῦ ἐκ Ζακύνθου εἰς τόμους 2, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες. Ὁ πρῶτος ἀφιερῶνται τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ περιέχει 50 λόγους ἠθικούς· ὁ Β΄. περιέχων τοὺς πανηγυρικούς καὶ ἐπιταφίους «τῷ πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ πρώτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Σλαβηγίου καὶ Χερσῶνος καὶ παρὰ τῇ αὐτοκρατείρᾳ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Αἰκατερίνη τῇ Β΄. ἀναδειχθέντι Κῶ Κῶ Εὐγενίῳ τῷ Βουλγάρει τῷ ἐμῷ τε Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Γέροντι» καὶ ἐν τέλει τῆς προσφωνήσεως ὑπογράφεται: «τῆς Ὑμετ. Πανιέρου, Πανσόσου καὶ εὐεργέτιδός μοι Κορυφῆς, Μαθητῆς εὐγνωμονέστατος καὶ δοῦλος ἐλαχιστότατος, ὁ Ἱεροκῆρυξ Ἰωάσαφ ὁ Κορνήλιος». Μετὰ τὸ ἐξώφυλλον ὑπάρχει ἡ εἰκὼν τοῦ συγγραφέως καὶ ὀλόγουρα ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή: «Ὁ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ἱεροκῆρυξ, Κύριος Ἰωάσαφ ὁ Κορνήλιος ὁ ἐκ Ζακύνθου, ἔτ. ξ'». Εἰς τὸν Β΄ τόμον καὶ ἐν σελ. 281 εὐρίσκομεν τὸν κάτωθι λόγον: «Ὑπὲρ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐν Τριεστίῳ μελετωμένης δευτέρας Ἐκκλησίας, ἐν ἔτει 1782: «Λόγος περὶ ὁμονοίας ἐμπεριστάτου», εἰς ὃν ἀναφέρεται καὶ ἡ ἐπομένη σημείωσις: «Ἐμπεριστάτος ἡ τοιαύτη ὁμόνοια περὶ ἧς ὁ λόγος διὰ τὴν δολόπλοκον ἀρπαγὴν τῶν ἀναισχύντων Σκλαβούνων οἱ ὅποιοι ἀχαρίστως ἐμελέτησαν καὶ ἀσυνειδήτως κατὰ τοῦ Γένους ἡμῶν ἐφρύαξαν διὰ νὰ οἰκειοποιηθῶσι τὴν πλουσίαν καὶ πρώτην μας ἐκκλησίαν τὴν τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος· ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι ὀρθόδοξοι οἱ γενναιόφρονες ὁμοῦ καὶ θεόφρονες παραιτήσαντες οἰκειοθελῶς, δευτέραν ἐκκλησίαν νὰ ἀνοικοδομήσουν ἀπεφάσισαν, κρίναντες πολλῷ εὐλογώτερον νὰ ἦναι μέσα εἰς μίαν Καπέλαν πρόσκαιρον πλὴν εὐπρεπῆ καὶ ἔνδοξον, παρὰ μὲ τοιούτους νὰ συνεκκλησιαζῶνται». Καὶ ἐν τῇ σελίδι 292 τοῦ αὐτοῦ τόμου εὔρηται ὁ κάτωθι λόγος:

«Εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐν Τριεστίῳ Νέας Ἐκκλησίας τοῦ Γένους ἡμῶν τῆς ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀγίου Νικολάου τιμωμένης» λόγος Β΄. κατὰ τὸ 1787 Φεβρουαρίου 7 «περὶ ὁμονοίας καὶ βοηθείας». (ὁ Α΄. τόμος ἐκ σελ. 555 καὶ μετὰ τοῦ πίνακος ἐκ σελ. 52 ἐν ὄλῳ σελ. 607. Ὁ Β΄. σελ. 304). Καὶ τὸ ἐπισυνημμένον Ρητορικὸν ἐγχειρίδιον σελ. 94 καὶ εἰς τὸ τέλος ἐπισυνάπτε-

1) Μαρκ. Βιβλ. 20 C 75-76.

ται μακρὸς Ἀλφαβητικὸς Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν Βενετίας, Τεργέστης, Λιβόρνου, Ζακύνθου καὶ Βιέννης δαπάνη καὶ συνδρομῆ τῶν ὁποίων εἰς τύπον ἐξεδόθησαν.

Ἐκ τῶν συνδρομητῶν σημειοῦμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἐν Βενετία γνωστῶν ἡμῖν, ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν ἀρχείων τῆς Κοινότητος, Ἑπειρωτῶν. Διὰ τοὺς ἐν Λιβόρνῳ σημειοῦμεν τὰ περισσότερα ὀνόματα, ὧν τινὰ ἐγνωσμένως Ἰωαννιτικά. Ἐπίσης σημειοῦμεν καὶ τὰ ἐν Βιέννῃ καὶ Τριεστίνῳ, ὧν ἔνια ἐπίσης Ἰωαννιτικά.

Βενετίας Ἑπειρωτῶν: Ἀθανάσιος Καριζινός, Ἀθαν. Κοτοβόσκης, Ἀνδρέας Τζουκαλᾶς, Γεώργιος Κονταξῆς, Γεώργιος Τουρτούρης, Δημήτριος Μπούρης, Δημήτριος Κονόμος, Ζαχαρίας Μπέρκος, Ἰωάννης Λάζαρος, Ἰωάννης Σάρρος, Ἰωάννης Πάσχος, Κωνσταντῆς Μαρούτζης ὁ ἐκλαμπρόταρος Μαρκέζος, Μιχαὴλ Γλυκὺς, Νικόλαος Τζουκαλᾶς, Πᾶνος Θεοδοσίου, Σπυρίδων Κολοβός, Χρῆστος Ἰωάννου, Ἀποστόλη Βουβός, Εὐστάθιος Μήτζης, Παναγιώτης Παπαναστασίου, Παῦλος Φίλης ὁ ἐνδοξότατος Κόνσολος τῶν Ρώσων.

Βιέννης¹: * Ἀλέξιος Λαζάρου, * Ἀνδρέας Σάββας, * Ἀργυρὸς Ἰωάννου, Αὐτάδελφοι Οἰκονόμου καὶ Σία, * Γεώργιος Μπίτζινος, * Δημήτρ. Γεωργίου, Δημήτριος Τούνα, Δημήτρ. Μαύρου, * Δημ. Κατσάνος, * Δημήτριος καὶ * Ἀνδρ. Παύλου², αὐτάδελφοι, * Θεμελῆς Χρήστου, * Θεοχάρης Ἰωάννου, Ἴβος Δροσινοῦ, Ἰωάννης Τζίγκου, Ἰωάννης Παύλου Χ. Μιχαήλ, Ἰωάννης Στατήρης, Κυριάκης Καλογιάννου, Κόμης Στάμου, Ἰωάννης Νικολάου Στεφανοπολιτᾶνος, Τριανταφύλλης Ζορμπᾶς, Παῦλος Ἀγγελόπουλος, * Πολυζώης Λαμπανισιώτης, * Παῦλος Οἰκονόμου, Παναγ. Παπαγιαννοπούλου, * Παναγιώτης Ἀρκούδας, Νικόλαος Τυρχᾶ, * Νικόλ. Μιχαήλ, * Νικόλ. Γεωργίου, * Νικόλαος Δημητρίου, Μιχαήλ Χ. Χαμψᾶ, * Μιχαήλ Βρέτα τοῦ Πάνου, Μιχαήλ Τυρναβίτης καὶ Σφία, Μάξιμος Κορδοβίκης, * Μανόλης Ἰωάννου, * Μανόλης Θεοδώρου, Μανασσῆς Ἡλιάδης, ὁ ἱατροφιλόσοφος, Χρόνιας Ἰω. Παποῦ, Χατζῆ Ἀποστόλης Παπαθεοκλήτου.

Λιβόρνου²: * Ἀντώνιος Μπέτζος⁴, Γεώργιος Κωστάκης, * Γεώργιος Δρόσου

1, 2) Τὰ καθ' ἡμᾶς Ἑπειρωτικά ὀνόματα Βιέννης, Λιβόρνου, Τεργέστης σημειοῦμεν δι' ἀστερίσκου.

3) Εἰς τὸ ὑπὸ Γ. Βεντότη τρίγλωσσον λεξικὸν ἐκδοθὲν ἐν Βιέννῃ 1790 ἀναγινώσκομεν: συνδρομῆ καὶ φιλοπόνῳ σπουδῆ τοῦ τιμιωτάτου πραγματευτοῦ Δημ. Παύλου, εὐπατρίδου ἐκ πόλεως Ἰωαννίνων.

4) Εἰς τὴν Ἑκκλ. Ἱστορίαν Μελετίου καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ συνδρομητῶν ἀνεύραμεν «Θεόδωρος Μπέτζος, Ἄρτα».

Ἰωάννου, *Γεώργιος Μπεϊκούσης, *Δημήτριος Κονταξῆς, *Δημήτριος Γεωργ. Ἰωάννου, *Ἰωάννης Πασκάλης, Ἰω. Μπιτάλης, Ἰωάν. Σιμολίγκας, Κων. Ραφτάνης, Χριστ. Ἄλοφιούτος, Χρ. Ζούκης, Χριστ. Κοντογιάννης, Στέφ. Μουφέξης, Στέργιος Ραφτάνης, Πέτρος Ράλης, *Νικόλαος Σγοῦρος, Νικόλαος Ταβλᾶς, *Ἀλέξανδρος Πατρινός, *Θεοδόσιος Ζωσιμᾶς, *Εὐστάθιος Μοσπινιώτης, *Ἰωάννης Ἀργύρη Βρετός, Ἐφημέριος Σεραφεῖμ.

Τεργέστης: Γεώργ. Δεῦμας, *Σπυρ. Νίκας, *Γεώργ. Καριζιώτης, *Γεώργ. Ἰωάννου, Σπῦρος Πρεβέτος, *Δημήτριος Ἰωάννου, Πέτρος Πορενός, *Κων. Ματαγγύρας, Χρῖστος Κονιάλης, Φρατσέσκος Χαρτουλάρης, Στέργιος Σηλαιώτης, Σπυρίδων Ἀγγελικόπουλος, Πανάγος Τσαγκάπουλος, Πανάγος Ἀξιώτης, Πανάγος Νταμίλος, Νικόλ. Κανέλης, Σπυρίδων Βαρούχας ὁ ἐνδοξότατος Κόνσολος τῶν Ρώσων, Παράσχος Κατράρης, Παντιᾶς Πύρρωνος, *Πάνος Σπύρου, *Νικόλαος Ἀναστασίου, Νικόλ. Μαυρίτης, Νικόλ. Χαρβούρης, Νικόλ. Πλασταρᾶς, Μιχαὴλ Γομέστηκος, Μιχαὴλ Σπεράντζα, Ματθαῖος Βλάχος, *Ματθαῖος Σελέκης, Λορέντζος Κοκκίνης.

- 1788 358. Μηναιὸν Ἰανουαρίου ἀνατύπωσις
 359. Μηναιὸν Νοεμβρίου »
 360. Ταμειὸν Ὀρθοδοξίας »
 361. Στεχυολογία πολλῶν ὑποθέσεων κλπ. » ἴδε ἀρ. 236
- 1789 362. Ἐρωτόκριτος »
 363. Παίγνια τῆς Φαντασίας »
- 1790 364. Αἱ θεῖαι Λειτουργίαι τῶν προηγιασμένων »
 365. Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Νεομάρτυρος Σεραφεῖμ, ἀνατύπωσις
 366. Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγ. Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ Ζακυνθίου
 367. Κυριακοδρομίον
 368. Γραμματικὴ Λασκάρεως
 369. Εἰρημολόγιον
 370. Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν βιβλία δέκα ἐκδοθέντα σπουδῆ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ τυπογράφου Μιχαὴλ Γλυκῦ.
 Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Νικελ. Γλυκῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.
 371. Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον Βασιλείας κλπ.
 372. Μηναιὸν Ἀπριλίου ἀνατύπωσις
 373. Μηναιὸν Ὀκτωβρίου ὄμ.
 374. Μυθολογικὸν Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, ἐκ τῆς περσικῆς μεταφρασθέν.
 375. Νέος Παράδεισος ἦτοι Βίοι Ἁγίων

376. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφ. Πατρὸς Συμεὼν τὰ εὗρισκόμενα, νῦν πρῶτον ἐκδοθέντα.
- 1792 377. Εὐχαὶ πασῶν τῶν Δεσποτικῶν, θεομητορικῶν τε κλπ.
378. Νέον λεξικὸν Ἰταλο-Γραικικόν, συλλεχθὲν ἐκ τοῦ μεγάλου λεξικοῦ τῆς Ἀκαδημίας τῆς καλουμένης Κρούσκας, παρὰ Σ. Βλαντιῆ
379. Ἀκολουθία¹ τοῦ ἐν Ἁγ. Πατρὸς ἡμῶν Μύρωνος Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ, ψαλλομένη τῇ 8 Μαΐου, συντεθεῖσα παρὰ Γερασίμου Ἐπισκόπου Χερρονήσου, νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας διορθωθεῖσα. Ἐνετίησι. Παρὰ Ν. Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
- 1793 380. Βιβλίον καλούμενον θεωρία Ὁρθόδοξος θεολογική.
381. Προσφώνημα² πρὸς τὸ ἐκλαμπρότατον γένος τῶν τε Μαρουτσαίων καὶ Καραϊωαννίδων διὰ στίχων ἰαμβικῶν, ὑπὸ Κηρύκου Χαϊρέτου (σελ. 6).
- 1794 382. Βιβλίον ψυχοφελέστατον διηρημένον εἰς τρία μέρη.
- 1795 383. Λόγοι ἰς' παιδείας φυσικῆς, θρησκείας καὶ Χριστιανικ. ὑψηλῆς θεολογίας ἀνάμεστοι.
- 1796 384. Ἐγχειρίδιον μεταφυσικο—διαλεκτικόν, ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς
385. Ἀκολουθία³ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Νικολάου τοῦ Νέου τοῦ ἐκ Καρπενησίου ἐν Κων/πόλει ἀθλήσαντος, ἐκδοθεῖσα νῦν πρῶτον σπουδῇ τε καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ τιμιωτάτου Κυρίου Δημητρίου καὶ αὐταδέλφου Ἰωάννου Λελοπούλου τῶν ἐκ Καρπενησίου, παρὰ Ν. Γλ. τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
(Τοῦ κειμένου προτάσσεται μικρὸς πρόλογος, ὃν ὑπογράφουν οἱ Δημήτριος καὶ αὐτάδελφος Ἰωάννης Λελοπούλου ἐκ Καρπενησίου)
- 1797 386. Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου⁴.
387. Στοιχεῖα ἀριθμητικῆς καὶ ἀλγέβρας.
388. Κατήχησις ἐλευθέρου ἀνθρώπου.
- 1798 389. Διογένους Λαερτίου περὶ βίων, δογμάτων καὶ ἀποφθεγμάτων κλπ. (ὁ Τυπογράφος χάριν ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ἀφιερώνει τὸ

1) Δημοσιεύομεν ὀλόκληρον τὸν τίτλον, διότι τὸ β(βλίον τοῦτο δὲν ἀνεύρομεν σημειούμενον εἰς καμμίαν Βιβλιογραφίαν. Μαρκ. Βιβλ. 4 D 52 (σελ. 35).

2) Εἰκάζεται ὅτι ἐξῆλθεν ἐκ τῆς τυπογραφίας Γλυκῆ.

3) Μαρκ. Βιβλ. 4 D 52 (σελ. 28). Ἀναδημοσιεύομεν καὶ τούτου ὀλόκληρον τὸν τίτλον δι' ὃν λόγον καὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 379.

4) Μαρκ. Βιβλ. 4 D 52:

πόνημα τοῦτο συγκείμενον ἐκ βιβλίων δέκα εἰς τοὺς φιλομούσους καὶ φιλογενεῖς Ἀδελφοὺς Ζωσιμάδας).

- 1799 390. Νέον μαρτυρολόγιον, ἦτοι μαρτύρια τῶν νεοφανῶν μαρτύρων μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων/πόλεως, νῦν πρῶτον ἐκδοθέντα.
391. Διήγησις τῆς πανευτυχοῦς παρούσης καταστάσεως ταύτης τῆς μεγαλουπόλεως ἦτοι σύντομος σκιαγραφία τῶν ἀξιολόγων συμβάντων ἐν Βενετίᾳ ἀπὸ 12.3.1797 ἕως 18.1.1798 ὑπὸ Σ. Βλαντιῆ.
- 1799 392. Τῶν μεταμορφώσεων Ὀβιδίου βιβλία 15 εἰς δύο τόμους, νῦν πρῶτον μεταφρασθέντα εἰς τὴν κοινοτέραν ἡμῶν διάλεκτον, ἐκδίδονται τύποις, φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ κ. Πολυζώη Λαμπανιτζιώτη τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ παρ' αὐτοῦ προσφωνηθέντα τῷ Ὑψηλοεὐσεβ. καὶ Γαλην. ἡγεμόνος πάσης Μολδοβλαχίας Κῶ Ἰωάννη Κωνσταντίνου Γεωργίου Χαντζαρη Βοεβόδα.
- 1799 393. Ῥητορικὴ Πραγματεία¹ ἦτοι τῆς Ἑρμογένους τοῦ Ταρσέως ρητορικῆς τέχνης ἐξήγησις ὑπὸ Ἱερομονάχου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.
- 1800 394. Βίβλος τρώντι ψυχωφελεστάτη κλπ.
395. Γνωμικὰ παλαιῶν τινων φιλοσόφων.
396. Πορτολάνος, ἦτοι βιβλίον περιέχον τοὺς λιμένας τῆς θαλάσσης κλπ.
- 1801 397. Λεξικὸν τὸ Μέγα καὶ πάνυ ὠφέλιμον Βαρίνου — ἀνατύπωσις.
398. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου, ὀμιλία πνευματικά.
399. Βίβλος καλοκαιρινή.
400. Ἀκολουθία² τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος τοῦ θαυματουργοῦ ἐκδοθεῖσα σπουδῆ τε καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ εὐγενεστάτου Κυρ. Κυρ. Μιχαὴλ τοῦ Μακαριωτάτου Κύπρου. Ἐνετίησιν, 1801. Παρὰ Ν. Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. Con sonvana approvazione.
401. Βίος Αἰσώπου τοῦ Φρυγός, μετατύπωσις.
- 1802 402. Τόμος ἐκκλησιαστικὸς ὀνομαζόμενος Θησαυρὸς Νέος καὶ παλαιὸς τῆς Ἀγ. Γραφῆς.
403. Ὀμήρου Ἰλιάς, δαπάνῃ ἀδρᾶ τῆς τῶν Ζωσιμάδων γενναίας ἀδελφότητος. Τόμοι 2.
404. Ἐγκυκλοπαίδεια Φιλολογικὴ εἰς 4ας τόμους ὑπὸ Ἰ. Πατούσα, ἀνατύπωσις.

1) Μαρκ. Βιβλ. 22 C 62.

2) Μαρκ. Βιβλ. 4 D 52. Δημοσιεύομεν ὀλόκληρον τὸν τίτλον, διότι τὴν ἐκδοσιν ταύτην δὲν ἀναφέρει οὔτε ὁ Legrand οὔτε ὁ Παπαδ. Βρεττός.

405. Θεοδώρου Γαζῆ τὸ τέταρτον, ἦτοι τὸ Συντακτικὸν εἰς ἀπλῆν φράσιν κλπ.

406. Στοιχεῖα Μεταφυσικῆς ἐκ τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἐπιστάσις Σπυρίδωνος Βλαντῆ.

407. Θουκιδίδου Ὀλόρου περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, βιβλία ὀκτώ.

408. Μακρῖου Πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου ἐπονομαζομένου δε' Καβαδίου τοῦ Κεφαλλῆνος, λόγος κατὰ Βολταίρου κλπ.

409. Χατζετ' Ναιε Κιταπῆ Σουλτάν Βαλιτουλάχ Παναγία Μεβλουτουλλαχῆν ἀτάλιαλου Σεραφειμ Ἱερομοναχοστὸν Χριστιανλαρὶν κηφλετεγῆ Ἰτζῆν ἀγιακλαρὶν ἰζνιμπλέν Βενέδικτε Πασιλτὶ Νικόλαον Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων 1802 (ἦτοι παράκλησις, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ἐξάψαλμος, ἀπόδειπνον).

Ἐς τὸ ὀλίσιον μέρος τοῦ ἐξωφύλλου ἀναγιγνώσκομεν τὰ κάτωθι: Που κιουνάκιαρλαρῖου χελασῆ ταπῆρ ὀλάν κιταπῆ καῖτερινέγ ἰντζε σουγιουντάν οὐλάν, ἅγιον ὄρος τακὶ Διονύσια της Μοναστηρινίου ῥακιπλεριντὲν γερῶ Ζαχαρίανγ ἐμέη Ζαχμετῖνεν Πούρσα μιχαλιτζηντάν χατζῆ Γιαννίκινιου μαστροφ ἰματ ἐτμεσῖνεν τζοῦμλε Ἄνατὸλ χριστιανλαρινίου κηφαγετὶ ἰτζιν τεκρὸρ στάμπαγια βερλιμῖστιρ, Βενέτικτε αωβ' Νικόλαος ταν Γλυκεῖ Ἰωαννίναλου.

1802 410. Βιβλίον ὀνομαζόμενον Νέος Θησαυρὸς² μετὰ τῶν προῦπαρχουσῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ὀμιλιῶν, νεωστὶ μετατυπωθὲν καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθὲν. Ἐνέτησιν (sic) αωβ' 1802 παρὰ Νικόλαφ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων Con licenza dei superiori.

1803³ 411. Βιβλίον καλούμενον Χρηστοθήθεια, φιλοπανηθὲν παρὰ τοῦ

1) Μαρκ. Βιβλ. Νο 9014. Δημοσιεύομεν καὶ τούτου τὸν τίτλον δι' ὃν λόγον καὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 379.

2) Μαρκ. Βιβλ. 7 D 57. Τὴν ἀνατύπωσιν ταύτην δὲν τὴν ἀναφέρει καμμία Βιβλιογραφία.

3) Θὰ μῶς ἐπιτραπῆ ἐνταῦθα μία παρέκβασις ἀφορῶσα τοὺς διδασκάλους Μπαλάνους Βασιλοπούλους. Ἀφορμὴν εἰς τὴν παρέκβασιν ταύτην μῶς δίδει ἢ ἐν τῇ ἐνταῦθα Μαρκ. Βιβλ. ἀνευρεθεῖσα (49 D 128 σελ. 187 σχ. 4ον) «τοῦ Παναϊδεσιμωτάτου καὶ Ἐπιστημονικωτάτου Κυρίου Κυρίου Παλάνου Βασιλοπούλου ἀρχιπρεσβυτέρου καὶ Διδασκάλου Ἰωαννίνων, Ἐκθεσις(α) ἀκριβεστάτη τῆς ἀριθμητικῆς, νῦν πρῶτον τύποις ἐκ-

α) Τὴν ἀγνοεῖ καὶ ὁ κ. Δ. Μπαλᾶνος ἐν τῇ ἀξιολόγῳ βιογραφίᾳ του «οἱ Μπαλᾶνοι διδάσκαλοι τοῦ Γένους» «Ἡπειρ. Χρον.» ἔτους 5 τευχ. Γ'. σελ. 229-35.

Ἱερομονάχου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθὲν σπουδῇ καὶ δαπάνῃ φιλοτίμου τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Κυρίου Ἱεροθέου.

δοθεῖσα φιλοτίμη δαπάνῃ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ περιβλέπτου Μπεῖζαδὲ καὶ μεγάλου Διερχμηνευτοῦ τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν Κυρίου Κυρίου Σκαρλάτου Καλλιμάχη.

αωγ'. Ἐνετίησιν παρὰ Πάνω Θεοδοσίω τῷ ἐξ Ἰωαννίνων 1803.

Permissio regia Permissione (β)

Τοῦ κειμένου προτάσσεται ὁ κάτωθι πρόλογος.

«Τοῖς ἐντευξομένοις φιλεπιστήμοσι τὸν ὀφειλόμενον καὶ προσήκοντα ἐκάστῳ ἀσπασμόν, Κοσμάς Ἱερεὺς ὁ Οἰκονόμος Ἰωαννίνων, καὶ διδάσκαλος».

Ἐχρῆν μὲν τοίνυν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἣν ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος Παλάνος Βασιλόπουλος, ἀρχιπρεσβύτερος Ἰωαννίνων καὶ Διδάσκαλος, ὁ ἐμὸς πατήρ καὶ καθηγητῆς, πρὸ ἐξήκοντα ἤδη ἐτῶν ξυνέγραψε, τυπωθῆναι ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ συγγράμμασι (γ), τοῖς τυπωθεῖσι ἐν Βενετίᾳ παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι κατὰ τὸ ἀψμθ'. Ἡ τοῦ τυπογράφου ἔμπης πλεονεξία καὶ ἡ τοῦ διορθωτοῦ ἐκείνων ἀμέλεια τοῦ παρ' ἐκείνῳ μὲν μαθητεύσαντος Γεωργίου Κωνσταντίνου Ζαγορίτου, φημί τοῦ λεξικοποιῦ (δ), ἢ τό γε οἰκειότερον εἰπεῖν, ἢ πρὸς τὰς ὑποσχέσεις αὐτῶν παράβασις, τὴν μὲν ἀριθμητικὴν ἀτύπωτον κατέλιπον, τὰ δὲ τυπωθέντα τὸ πλεῖστον μέρος ἀδιόρθωτα ἐξέδωκαν. Πολλῶν τῶν σφαλμάτων τῶν μὲν ἐξ ἀπειρίας τῶν τυποθετῶν εἰσρυσάντων, τῶν δὲ ἐξ ἀμελείας τῶν ἀντιγραφάντων, ἐν τοῖς βιβλίοις κειμένων, ὑπὸ δὲ τοῦ διορθωτοῦ, τούτων τε κάκεινων παροραθέντων. Ἦνία τοίνυν τὸν μακαρίτην ἐκείνον, τί δὲ οὐκ ἔμελλε; καὶ μετ' ἐκείνον κάμει τὰ ἐκείνου διαδεξάμενον, ἢ τε τῶν ἄλλων παραφθορὰ καὶ ἡ τῆς ἀριθμητικῆς ἀποτυχία ὀρῶντας τῶν μαθητιῶντων τοὺς πολλοὺς ὀρῶντας μὲν πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐπιστήμης, ἀποκνέοντας δὲ πρὸς τὴν τῆς βίβλου ἀντιγραφὴν· ἀλλ' ἔμελλε ἄρα τύποις ἐκδοθῆναι ταύτην φιλοτίμη δαπάνῃ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ περιβλέπτου Κου Κου Σκαρλάτου Καλλιμάχη, τοῦ ἤδη Μεγάλου καὶ Ἐπιφανεστάτου Διερχμηνευτοῦ κοσμηθῆναι τε τῷ πανεκλάμπρῳ αὐτοῦ ὀνόματι καὶ κοινὴν γενέσθαι τὴν τέως ἰδίαν καὶ εἰς φῶς ἐλθεῖν τὴν ἐν παραβύστῳ που κειμένην καὶ τοῖς πλείοσιν ἄγνωστον ὑπάρχουσαν. Αἱ Μοῦσαι ταιγαροῦν καὶ Χάριτες αἷς ταῦτα μέμηλε πλεκέτωσαν τούτῳ τῶν ἐγκωμίων τὸν στέφανον, τῆς πρὸς τοὺς Μουσοτρόφους εὐεργεσίας ἐνεκεν καὶ τὸν ἄνδρα στεφανούτωσαν. Οἱ δὲ τούτων τρόφιμοι τὸ πρὸς αὐτὰ φίλτρον ἐκείνου ἐπαινέτωσαν καὶ ἄλλοι ἐξ ἄλλων, ἄλλο τι τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀρετῶν αἷς κατηγλάϊσται, ἐρανισάμενοι ἀναζωγραφείτωσαν τὸν ἄνδρα, οἷονεῖ τισὶν ἀνθηροῖς καὶ περικαλλέσι χρώμασι καὶ πρὸς μίμησιν αὐτοῦ καὶ ζῆλον τοὺς ἄλλους διεγειρέτωσαν. Ἐμοὶ γὰρ οὐδ' ἦν βουλευθῶ τὰ ἐκείνου καταλέγειν καλά, ἐφικτόν, οὕτω πολλοῖς πολλαχόθεν περιστοιχίζεται τοῖς καλοῖς. Οὐδ' ἦν δυνηθῶ τὰς ἐκείνου ἀρετὰς ἀριθμῆναι, βουλευτόν, οὕτω ταῖς ἄλλαις ἀλλὰ καὶ τῇ μετριότητι κοσμεῖται. Ταῦτ' ἄρα τὰ κατὰ τὴν λέγειν παρὲς παρεγγυῶ τοῖς Φιλεπιστήμοσι, οὐχ ἦττον δὲ καὶ τοῖς μὴ βουλομένοις

β) Ἡ ἄδεια ἢ βασιλικὴ (regia Permissione) ἐκδεδομένη ἐπ' ὀνόματι Demetrio Theodosio φέρει χρονολογίαν 21.10.1802.

γ) Πρόκειται περὶ τῆς «Ἐκδοῦ Μαθηματικῆς» κλπ., περὶ ἧς κατωτέρω γενήσεται λόγος.

δ) Τὸ λεξικόν του, τετραγλωσσον, ἐξεδόθη τῷ 1757 τύποις Ἀντ.Βόρτολι.

412. Ὁμήρου Ἰλιάς' σὺν τοῖς σχολίοις ψευδεπιγράφοις Διδύμου. Δαπάνη ἀδρᾶ τῆς τῶν Ζωσιμάδων Γενναίας Αὐταδελφότητος, ἐπιστάσις δὲ καὶ διορθώσει Σπυρίδωνος Βλαντιῆ. Τόμοι δύο. Ἐνετίησιν ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκὸ 1803.

Τὴν ἐν τῇ διεξοδικῇ ὑποσημειώσει παρέκβασιν νομίζομεν προσήκον ἐνταῦθα νὰ ἐπεκτείνωμεν ἵνα ἀναδημοσιεύσωμεν ἐπακριβῶς τοὺς τίτλους τῆς τριτόμου «*ἑδοῦ Μαθηματικῆς*» οὓς ἀντεγράψαμεν ἐκ

ἀπογεύεσθαι τῆς ἡδύτητος τῶν ἐπιστημῶν, οἱοὶ ἂν εἶεν οἱ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις θηρολέκται, ὡσπερ οἱ τῆς Πηνελόπης μνηστῆρες, οὐ τῇ Βασιλίδι ταύτῃ συγγενόμενοι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ τισι τῶν ἐκείνης θεραπειίδων. Οὕτω καὶ αὐτοὶ μόνῃ τῇ Γραμματικῇ προσομιλοῦντες, τῇ Γραμματικῇ μόνῃ ἐναβρυνόμενοι καὶ τοῦτο τὸ μέρος σοφοὶ εἶναι ἐθέλοντες, τὸ ὑπερανεστηκὸς τῶν ἐπιστημῶν ἐξευτελίζουσι. Δεῖλαιοι τῆς φαντασίας καὶ ἄθλιοι τῆς οἰήσεως. Παρεγγυῶ δὲ τὸ τῆς ἐπιστήμης χρήσιμον σκέψασθαι καὶ σκεψαμένους ὀρθῶς εἰς κτῆσιν τῆς βίβλου προθύμως ἀπιδεῖν. Οὐ μόνον γὰρ ὅτι περὶ ἀριθμητικῆς ἐν αὐτῇ ὁ λόγος, τῆς ἀρχηγικῆς τε τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὑπερβητικῆς καὶ τὰς ἀρχὰς παρεχομένης μουσικῆς τε καὶ ἀρμονικῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ἀκριβῆς τῶν μεθόδων ἐκθεσις τῶν τε ἀκεραίων καὶ Κλασματικῶν ἀριθμῶν καὶ ἡ τῶν ὑποδειγμάτων σαφήνεια καὶ ἡ τῆς ἐρμηνείας καθαρότης, εὐχερεστέραν τοῖς μαθητιῶσιν ἀπεργάζεται τὴν κατάληψιν. Ἐὼ λέγειν ὅσα μετὰ τὴν τῶν μεθόδων ἐκθεσιν περὶ Γεωμετρικῆς καὶ ἀστρονομικῆς ψηφοφορίας ἐν τῷ πρακτικῷ καὶ ὅσα ἐν τῷ θεωρητικῷ μέρει, ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐπραγματεύσατο, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων τὰ πλεῖστα ἐρανισάμενος, ἅτε περὶ ἀναλογιῶν καὶ εἰδῶν τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κρυπτομένων λόγων, διεσάφησεν. Ἐρρωσθε τοίνυν ὅσοι φιλόμουσοι καὶ ὅσοι φιλεπιστήμονες. Καὶ εἴ τις ἐκ τῆς Βίβλου ὄνησις, τὴν χάριν ἴσπε τῷ Σοφωτάτῳ Παλάνῳ, τῷ μὴ πρὸς ἐπίδειξιν ἢ κόμπον συγγραψαμένῳ, ἀλλὰ πρὸς ἐπίδοσιν τῶν μαθητιῶντων. Τῷ τε ἐπιφανεστάτῳ Σκαρλάτῳ, τῷ μὴ διὰ κέρδος, ὡς οἱ πολλοί, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν φιλομαθῶν ὠφέλειαν, τὰ εἰς δαπάνην τοῦ τύπου χρειώδη χορηγήσαντι.

Ἔπονται τὰ κάτωθι ἐπιγράμματα τοῦ Κοσμᾶ Μπαλάνου

1. *Γῆ κρύπτεις Παλάνον μέτρα σεῖο σαφῶς καιιδόντα
χέρσου καὶ πελάγους πείρατα ἄπλετα ; ναὶ
Κρύπτεις, εἰ τό δε σοὶ φίλον, ἀλλὰ Γεωγραφίην σὺ
νῦν πάντως ἀδικεῖς, ἡδὲ Γεωμετρίην.
Οἶδα δέμας κρύπτειν, ἀρετὴν δὲ κεν οὐποτε κρύψω
Ζῆ ἐν Βιβλίοις γάρ, κἂν θάνε ὁ Παλάνος.*
2. *Πῶς μὲν ἀριθμεῖν δεῖξαι, νῆ δία, ἔξοχα πάντων,
τίς δὲ ἀριθμὸς τῶν σῶν ἀγλαῶν μοι πόνων,
οὓς ἔτλης, Μουσῶν τροφίμους, κάλλιστα σοφίζων ;
Εἰ μὴ κεν σὺ γε φῆς ὅς πάνν δ' ἀνέτλης
Κοσμᾶς σοὶ τάδε Ἰρὲ Πάτερ μυθήσατο νῖδος
θανμάζων, ἃ θέμις, πάτρια προφρονέως*

Ἔπεται καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα Μιχαήλ Ἱερρέως τοῦ ἐκ Σιατίστης.

1) Βιβλ. Κ. Δ. Μέρτζιου.



τῆς ἐν τῇ Μαρκ. Βιβλιοθήκῃ φυλασσομένης, δημοσιεύοντες ἐπίσης καὶ τὸν πρόλογον τοῦ Μπαλάνου, ἐπιγράμματά τινα καὶ τὸν Κατάλογον τῶν συνδρομητῶν, λίαν ἐνδιαφέροντα.

Τόμ. Α'. «Ὁδὸς Μαθηματικῆς»¹ ἦτοι σειρὰ βαθμηδὸν προϊούσα περιε-
(σ. 421) κτικῆ τῶν κατ' εἶδος κυριωτέρων τῆς μαθήσεως Πραγματειῶν, οἶον τῶν στοιχείων τοῦ Εὐκλείδου, Σφαιρικῶν κατὰ Θεοδόσιον, Γεωμετρίας Θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς, Τριγωνομετρίας, τοῦ περὶ Κρικωτῆς σφαίρας κατὰ Πρόκλον, τοῦ περὶ χρήσεως σφαιρῶν, Ἀστρολαβίου, Γεωγραφίας καὶ Ὀπτικῆς, Πρότερον μὲν παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου καὶ ἐπιστημονικωτάτου Κυρίου Μεθοδίου Ἀνθρακίτου ἐξ Ἰωαννίνων, ἐκ τῆς λατινίδος εἰς τὴν Ἑλληνίδα μετενεχθεῖσα τε φωνὴν καὶ ἐρμηνευθεῖσα λίαν μέντοι συνεπτυγμένως καὶ ἀμυδρῶς, ὕστερον δὲ παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωαννίνων καὶ διδασκάλου τοῦ ἐκεῖ νῦν σεμνυνομένου ἐπὶ ταύτῃ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις, ἀρχιγυμνασίου, Κυρίου Μπαλάνου Βασιλοπούλου, ἀναπτυχθεῖσα τε καὶ καλλυνθεῖσα τῇ τε φράσει τῆς λέξεως καὶ τῇ σαφηνείᾳ τῶν νοημάτων καὶ πλουτισθεῖσα τῇ προσθέσει οὐκ ὀλίγων θεωρημάτων τε καὶ προβλημάτων, πάνυ χρησίμων ὄντων ἀπανθισμάτων, τῶν μὲν συλλεχθέντων ἐκ διαφόρων ἐπισήμων συγγραφέων παλαιότερων τε καὶ νεωτέρων, τῶν δὲ παρ' αὐτοῦ εὑρεθέντων καὶ οὕτως εἰς κρεῖττον πως διαταχθεῖσα τε καὶ ἀναπληρωθεῖσα χάριν τῶν παρ' αὐτῷ μαθητιῶντων, προσφωνηθεῖσα μὲν τοῖς ἐκλαμπροτάτοις καὶ εὐγενεστάτοις υἱοῖς Καραϊωάννου καὶ Μαρούτζη, εὐπατρίδαις Ἰωαννίνων, τύποις δὲ νῦν πρῶτον ἐκδοθεῖσα, προτροπῇ μὲν καὶ συνδρομῇ τῶν φιλομαθῶν καὶ φιλολόγων, ἐπιμελείᾳ δὲ ὡς οἶόν τε ἦν καὶ διορθώσει Γεωργίου Κωνσταντίνου Ζαγορίτου ἐξ Ἰωαννίνων, διαιρεῖται δὲ εἰς τόμους τρεῖς, προστεθειμένου ἐπὶ τούτοις καὶ τετάρτου² τοῦ τῆς ἀριθμητικῆς.

Ἐνετίησιν αψμθ'. ἔτει τῷ Σωτηρίῳ.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Ἀντωνίου τοῦ Βόρτολι.

Con licenza de'superiori e privilegio

Ὁδοῦ Μαθηματικῆς, τόμος Δεύτερος³, ἐν ᾧ πραγματεύεται περί τε τοῦ

1) Μαρκ. Βιβλ. 224 D 71, 72, 73.

2) Ὁ τέταρτος οὗτος, παραμείνας τότε ἀνέκδοτος, ἐδημοσιεύθη τῷ 1803.

3) Τὸν τίτλον τοῦ Α' τόμου ἐδημοσίευσεν ἀκριβῶς καὶ ὁ Εὐλόγιος Κουρίλας, ὁ

στοιχειώδους τῆς Γεωμετρίας, διηρημένον εἰς ἐπίπεδον καὶ Στερεόν, καὶ περὶ τοῦ Πρακτικοῦ αὐτῆς, διηρημένου εἰς τὸ περὶ κατασκευῆς καὶ χρήσεως τῶν Γεωμετρικῶν ὀργάνων, εἰς Μηκομετρίαν, Ὑψομετρίαν, Ἐπιπεδομετρίαν, Γεωδαισίαν, Εἰκονογραφίαν, Χωρογραφίαν, Στερομετρίαν, καὶ Κοιλομετρίαν. Πρὸς τούτοις δὲ περὶ Τριγωνομετρίας, Ἐπιπέδου τε καὶ Σφαιρικῆς. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθείσης, προσφωνηθείσης τε τοῖς ἐκλαμπροτάτοις καὶ εὐγενεστάτοις Υἱοῖς Καραϊωάννου καὶ Μαρούτζη, εὐπατρίδαις Ἰωαννίνων, μεθ' ὅσης οἶόν τε ἦν ἐπιμελείας διορθωθείσης παρὰ Γεωργίου Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐνετίησιν κλπ. ὡς ὁ Α'. τόμος. Τόμος Γ'. Εἰς τὸ ἐξώφυλλον: Ὀδοῦ Μαθηματικῆς Τόμος Τρίτος περιέχων (σ. 512) τὴν κατὰ Πρόκλον Σφαῖραν, τὸ περὶ χρήσεως Σφαιρῶν, Ἀστρολάβιον, Γεωγραφίαν, καὶ Ὀπτικήν. Προσετέθη δὲ ἐν τέλει καὶ Κατάλογος τοῦ Μήκους καὶ Πλάτους τῶν Ἐπισήμων Πόλεων² καὶ πίναξ Γεωγραφικὸς τῶν δύο ἡμισφαιρίων τῆς Γῆνης Σφαίρας, μετὰ δύο Κανονίων, τὸ μὲν τῆς διοδεύσεως τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος, τὸ δὲ τῶν ἀντανεκλάσεων τοῦ λυκαυγοῦς. Πρόκειται δ' οὖν πάντων ὁ Κατάλογος τῶν συνεισενεγκόντων εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς παρούσης Βίβλου. (Μετὰ τὸν Κατάλογον τῶν συνδρομητῶν εὔρηται ὁ τίτλος τοῦ Γ' τόμου) «Ὀδοῦ Μαθηματικῆς Τόμος Τρίτος, ἐν ᾧ περιέχονται αἱ πραγματεῖαι αὗται: ἡ κατὰ Πρόκλον Σφαῖρα, τὸ περὶ χρήσεως Σφαιρῶν Κωνσταντίνου Γορδάτου, ἀστρολογία, Γεωγραφία θεωρητικὴ καὶ ἡ ὀπτικὴ. Νῦν πρῶτον» κλπ. ὡς ἐν τῷ α' καὶ β' τόμῳ. Μετὰ τὸν τίτλον τοῦ Α' τόμου εὔρηται τὰ οἰκόσημα τῶν εὐγενῶν Οἰκῶν Καραϊωάννη καὶ Μαρούτζη μέσα εἰς ἓνα ὠραῖον καὶ καλλιτεχνικὸν σύμπλεγμα, ἀνωθεν τοῦ ὁποίου δύο ἀγγελούδια φέρουν εἰς τὰς χεῖρας στέφανον, στεφανοῦντα τὰ οἰκόσημα. Τὸ τοῦ Καραγιάννη παριστᾷ λέοντα ὄρθιον κρατοῦντα διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἐν ρόδον. Τὸ τοῦ Μαρούτζη εἶναι δικέφαλος αἰετός. Καὶ γύρωθεν τῶν οἰκοσῆμων εἶναι γεγραμμένα τὰ ὀνόματα: Κυρίῳ Γεωργίῳ, Κυρίῳ Στεφάνῳ Καραϊωάννη. Εἰς τὸ μέσον «τῷ Κυρίῳ Πάνῳ καὶ Ζαχαρίᾳ Μαρούτζη» καὶ εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν τῷ Κυ-

ἀκάματος ἐρευνητῆς τῆς Βιβλιογραφίας Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας. Ἀλλὰ τοῦ Β' καὶ τοῦ Γ' ἔδωκε μόνον ἀτελεστάτην περίληψιν.

2) Τῶν Ἰωαννίνων σημειοὶ μῆκος 48.0 πλάτος 38.30.

ρίῳ Λέοντι Καραϊωάννη. Εἰς τὸ κάτω δὲ τοῦ συμπλέγματος ἀναγιγνώσκομεν : «Γῆθε Ἰωαννίνων μέγ' ἄεισμα, φαάντατε πεντάς, εὖχος τῆς πάτρης, σὼν τοκέων τε κλέος, ἀστράπτουσ' εὐποιίη τε καὶ ἤθεσιν ἠγαθέοισιν, ὡς χρύσειον χαρίτων, πληγμα ἰοστεφάνων».

Ἔπεται ἡ ἀφιέρωσις: «Τοῖς ἐκλαμπροτάτοις, εὐγενεστάτοις, χρησιμωτάτοις καὶ χρηστοηθεστάτοις, τοῖς τῶν Καραϊωάννου καὶ Μαρούτζη ἀπογόνους. Τὴν προσήκουσαν ἐκάστῳ ἀπονέμω πρόσρησιν, δεόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐκτενῶς εἰς Κύριον.

«Μάχου ὑπὲρ Πατρίδος, εὐγενέστατοι ἀπόγονοι εὐγενεστάτων προγόνων, ἔφη τις τῶν πάλαι φιλοσόφων, τὸ πρὸς αὐτὴν ἐκάστου ἀπαραίτητον χρέος δεῖξαι βουλόμενος, ἄλλος δὲ τις πάλιν πρὸς τὸ τῆς πατρίδος ἀφορῶν προτέρημα, τὸ πρῶτον τῶν ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἐφετῶν καὶ γλυκετέραν παντὸς ἄλλου ταύτην εἶναι ἀπεφήνατο, ὥστε καὶ προαιρεῖσθαι πολλούς, τὸν ἐν τῇ πατρίδι θάνατον, κἂν τις αὐτοῖς ἐν ἀλλοδαπεῖ καὶ ἀθανασίαν που προεπηγγείλατο, ἀλλὰ γε καὶ τὸ οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν, οὐκ ἄλλο τι τῶντι βούλεται, ἢ ὅτι τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν οὕτως, ὡς ἡ πατρίς, ποθητόν ἦκουσα δ' ἔγωγε καὶ τινος τῶν καθ' ἡμᾶς ἐν φιλοσοφίᾳ διαπρέψαντος, καὶ πολλὰ τῇ πατρίδι θερμῶς πονήσαντος μέχρι καὶ βαθυτάτου γήρωος τοῖς φιλομαθέσιν ἐπαρκούντως, ἐν τούτῳ καὶ μόνῳ καυχωμένῳ, ἐν τῷ τῇ ἐνεγκούσῃ χρηματίσαι διδάσκαλον καὶ τὸ πρὸς αὐτὴν ὀφειλόμενον διὰ πολλῶν ἀποπληρῶσαι ἀγῶνων καίπερ ἄλλοις τε πολλοῖς κεκοσμημένου τοῖς προερέματι. Τοῦτο τοίνυν κἀγὼ πολλάκις κατ' ἑμαυτὸν διαλογιζόμενος καὶ ὡς φιλοσοφικὴν παραίνεσιν τὰ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἀποδεχόμενος, ὄρων δὲ καὶ τὴν φιλιτάτην πατρίδα τῶν ἄλλων μὲν πλουτοῦσάν πως μαθημάτων καὶ ταῦτα ἐν τοσαύτῃ τοῦ γένους ταπεινώσει, ἀμοιροῦσαν δ' ὅλως τῶν τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης πολυειδῶν τε ἅμα καὶ ἀσύλων, ἴν' οὕτως εἶπω, θησαυρῶν τὴν πλείονά μου σπουδὴν καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν ἀγῶνα εἰς ἀνάπτυξιν τῶν παρ' αὐτοῖς προβλημάτων τε καὶ θεωρημάτων κατέβαλον, πολλοὺς δὲ καὶ διὰ πολλοῦ τοὺς πόνους ὑπενεγκῶν, οὐκ ὀλίγους τε ἰδρῶτας ἐκχέας καὶ μεγάλους ὀσημέραι τοῦ βίου παλαίσας τοῖς δυστυχήμασιν, ὡς καὶ ὑμῖν τοῖς ἐρασμιωτάτοις γνωστόν, τὰς χρησιμωτέρας ταύτας τῆς ὄντως Μαθηματικῆς ἐπιστήμης πραγματείας, εἰς ἣν τηροῦσι τάξιν τὰ ἐν αὐταῖς καὶ εἰρμὸν μετὰ τῆς προσηκούσης ὅσον οἶόν τε σαφηνείας τε καὶ ἀποδείξεως ἠγαγον, τὰ πλείω μὲν τῶν ἐν ἐκάστη παρὰ τοῦ ἐμοῦ εἰς ταῦτα καθηγεμό-

νος ἔχων, ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων ἀρχαιοτέρων ἐραυιζόμενος, ὦν καὶ τοῖς συγγράμμασιν ἐνέτυχον καὶ τινα πρὸς κρείττονα ἐκάστης πραγματείας ἀπαρτισμὸν κατὰ τὴν ἐνοῦσάν μοι προσθεῖς δύναμιν ἤδη δὲ καὶ εἰς τύπον, τὰ διὰ πολλῶν συλλεχθέντα πόνων καὶ πολλοῖς ἀναπτυχθέντα τε καὶ καλλωπισθέντα ἰδρῶσι ἐκδοθῆναι τοῦ Θεοῦ εὐδοκήσαντος, ἵνα ἐκ τούτων οἱ μεθ' ἡμᾶς λάβωσί τινας ἀφορμὰς καὶ ζῆλον ἐνθεον εἰς ἀνάμνησιν τῆς παρὰ τοῖς πάλαι Ἑλλησι θαυμασίας τε καὶ ἀκριβεστάτης τῶν μαθημάτων τούτων διδασκαλίας, οὐκ ἔδοξέ μοι ἄλλοις τισὶ προσκομίσαι ταῦτα καὶ ἀναθῆναι, οἰκειότερον δ' εἰπεῖν, ἐνορμίσαι ὡς εἰς λιμένα εὐδίου καὶ ἀκύμαντον, ἢ τοῖς λαμπρότητι γένους, ἀφθονία τε πλούτου καὶ τοῖς ἄλλοις ἔτι προτερημάσι, φυσικοῖς τε ἅμα καὶ ἐπικτήτοις, τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ὀρωμένων πατρίδος προὔχουσιν, ὑμῖν λέγω, τοῖς ἐκλαμπροτάτοις ἀπογόνους Καραϊωάννου τε καὶ Μαρούτζη, τοῖς εὐθαλεστάτοις βλαστοῖς ἐξ εὐθαλῶν ὄντως δένδρων, προσθήσω δέ, εἰ καὶ διὰ πασῶν τῶν ἀκοῶν περιβόητα καὶ διαθρυλλούμενα τῇ τριμόρφῳ καὶ θεοεικέλῳ εἰκόνι τῶν Χαρίτων, τοῖς συμπαραεστάτοις περὶ τοὺς δεομένους, τοῖς φιλοφρονουμένοις δαψιλεστάτῃ χειρὶ τοὺς κάμνοντας, τοῖς κηδεμόσι τῶν δυσπραγούντων, τοῖς περιβεβλημένοις τὸν ἀποστίλβοντα χιτῶνα τῆς συνέσεως, τῆς εὐκωσμίας, τῆς ἀτυφίας καὶ ταπεινοφροσύνης, τῆς πρὸς πᾶν ἀγαθὸν ἐπιρρεποῦς κλίσεως καὶ συνελόντι φάναι πεποικιλμένον παντοίῳ εἶδει ὑψηλῶν καὶ διαπρυσίων προτερημάτων καὶ οἷς ὡς δῶρον ἀρετῆς, συμπάροικος μὲν ἔφορος καὶ πρύτανις ἢ θεία χάρις, παρ' ἧς οἰκέτης τε καὶ ὀπαδός, ἢ τύχη. Εἰς ταῦτα ἀναβλέψας τούτοις τε τετεταρρηκῶς, ἐκλιπαρῶν ἀνακαλοῦμαι τὸ Ὑμέτερον προσηνὲς καὶ εὐπρόσιτον ἀποδέξασθαι φιλοφρόνως τὸ νεοτευχὲς μου τοῦτο ἀνάθημα, ὡς μικρόν τι τεκμήριον τῆς εὐγνώμονος, ἧς πρὸς ὑμᾶς ἔχω, ὑπολήψεως, ὃ καὶ πέπεισμαι ἱκανῶς· οὔτε γὰρ ἄλλος τις οὕτως ἄσμένως καὶ οὕτω φαιδρῶς δέξαιτ' ἂν καὶ ἐναγκαλίσαιτο τὸ πρὸς αὐτὸν προσφερόμενον ὡς ὁ φιλόπατρις τὸ ἐκ τῆς Πατρίδος· διὸ καὶ ὁ διὰ μακροῦ πλανώμενος χρόνου, κἂν γοῦν τὸν τῆς πατρίδος ἰδεῖν καπνόν, ἐφίεται. Οὔτε μὴν δικαιότερον ἄλλο ἢ τοῖς οἰκείοις καὶ τὰ ἐκ τῶν οἰκείων ἀνατίθεσθαι. Τί δὲ τοῖς φιλοπάτρισι τῶν ἐκ τῆς πατρίδος οἰκειότερον; ἄλλ' οὐδ' αὐτοῖς τοῖς προσφερομένοις, ἄλλο πρὸς ἔπαινον προσφυέστερον. Δέξασθε τοίνυν ἄσμένως, εὐγενέστατοί μοι καὶ προσφιλέστατοι, τὰ νεοφανῆ πως ταῦτα μαθήματα, καίπερ τὴν γένεσιν ἐξ ἀρχαίων ἔχοντα ἐφευρετῶν, πρὸς ἔπαινον